

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2023.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος βαρύς.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ

φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι
 πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
 αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
 ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὃ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὃ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἔρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ

διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρύομενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις

αὐτοῦ·
ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς**

τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ

καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν

παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρουσαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ τῆς Προεόρτης Ἦχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκεῖ ἀκουσώμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὁψώμεθα.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν,

πρὸς θεϊαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης,
 Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτει τῆς
 αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ
 δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἦν κατιδεῖν
 ἠξιώθησαν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι,
 μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες
 ἀλλοίωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς
 εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ
 τῷ ἀγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ,
 δόξαν ἀστράπτουσιν κατοπτεύσοντες,
 λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ τὸ τρισσὸν
 αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν,
 τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι τῆς σαρκός σου
 ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θεία
 χάριτι· καὶ κορυφῆ σῆ διάδημα,
 ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς,
 τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρίπαιον, Μάρτυς
 πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥσπερ

σκήπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαιnéσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος δ'.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰὲν βασιλεύοντος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος δ'.

Τοῖς τιμίσις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας, καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοδοκίον Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς

Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς
 μονογενοῦς παρὰ Πατρός, φωτὶ
 προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι
 γενόμενοι τῷ πνεύματι, **Τριάδα**
ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας Ἦχος βαρὺς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης** της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν** τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν** πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**
- Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες
προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὁψόμενοι
τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν
ἡ γῆ.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ
τοῦ Σταυροῦ τοῖς μύσταις, ὡς ἥλιος
ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἀγαλλιάσονται.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι
θέλων; ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ
παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν
Θεότητα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος β'
Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς
ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς
Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς
Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ
τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ
τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος
ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.
Ἄμήν.**

Ψαλμὸς 142.

**Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου**

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ
 ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
 σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι
 Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ
 ἦρα τὴν ψυχὴν μου
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς
 σὲ κατέφυγον
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχὴν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου **ὅτι ἐγὼ δοῦλός**
σοῦ εἰμι.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

ᾠχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν
προσδράμωμεν,**

ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί,
καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ,
κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς·

Δέσποινα,

βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα,
σπεῦσον,

ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων,

μη ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς·
σὲ γὰρ καὶ **μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.**

Δόξα...

Το Απολυτίκιον του Αγίου του Ναού.

Καὶ νῦν...

**Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν,
Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεί,
ἐκ παντοίων δεινῶν.**

Ψαλμὸς 50

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,** κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
άνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
άνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Ἦχος πλ. δ' Ὠδὴ α' Ὁ Εἰρμός

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, μωσαϊκὴ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα καὶ
 διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ
 φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
 ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Των λυπηρῶν ἐπαγωγαι χειμάζουσι
 τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ

συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν
καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε,
ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ
προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ
χαρμόσουνον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Ἐξ ἀμέτρητων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων,
καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ
συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς
Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου,
ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου
συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου
παράκλησιν.

Δόξα...

Νῦν πεπορθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον,
ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν
σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ
κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ
στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον,
τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ
μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη,
πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ
πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου,
τίς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος, καὶ
δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με

στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν
ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς
κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ
προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι
τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ,
τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι
θερμῶς.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ
Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη,
καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ
ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ
ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Δόξα...

Καταιγὶς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν
Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι,
καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα,
χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἢ θερμὴ
ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Καὶ νῦν....

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα,
σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ
τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν
ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

**Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς
δούλους σου, Θεοτόκε,**

**ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ
καταφεύγομεν,
ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.**

**Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε
Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.**

Κύριε ἐλέησον(3)

**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ
πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.**

Κύριε ἐλέησον(3)

**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων
τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν
ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν
καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ
τούτου.**

Κύριε ἐλέησον(3)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ των δούλων του
 Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμην.

Κάθισμα Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος
 ἀπροσμάχητον,
 ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου
 καταφύγιον,
 ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε
 Δέσποινα, πρόφθασον,
 καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,
 ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'

Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ
 δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου
 ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ
 λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
 ἐπισκεψάμενος· διὸ σύν τῷ προφήτῃ,
 Ἀββακοῦμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
 σου δόξα φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω
 ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ
 σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν,
 θλίψει τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι!
 κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ
 θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω
 τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ
 ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς
 δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ
 ταπεινήν, πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν
 συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνω
 φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω,
 καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον
 με.

Δόξα...

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ
 ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος
 ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν σκέπην
 κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας μὴ με
 παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς
 ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία,
 θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Καὶ νῦν...

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν
 δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους,
 οἰκτιρμούς ὧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν
 πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην,
 ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἄλλ' ὦ τῆς

σῆς προνοίας, καί τῆς εὐεργεσίας, ἧς
ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ῥδὴ ε'

Ἵνα τὶ με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ
με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον.
Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς
τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου
κατεύθυνον δέομαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε
Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε
χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὄπλον καὶ
τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία,
καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σέ
προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Οἱ μισοῦντες με μάτην, βέλεμνα καὶ
ξίφη καὶ λάκκον ηὔτρέπισαν, καὶ
ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα
σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς
γῆν Ἄγνη ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων
προφθάσασα σῶσόν με.

Δόξα...

Ἄπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ
νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι, καὶ τῆ
σῆς δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον
ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ
ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ
μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Καὶ νῦν...

Τὶ σοι δῶρον προσάξω, τῆς
 εὐχαριστίας ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα,
 τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς
 ἀμέτρητου χρηστότητος; Τοιγαροῦν
 δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ
 τὴν ἄμετρον πρὸς με συμπάθειαν.

ᾠδὴ ς'

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
 αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι
 κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε καὶ
 δέομαι ὡς Ἴωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
 με ἀνάγαγε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν
 ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ
 σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι Κόρη, ἀλλ'
 ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον,
 ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ
 ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν, ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα,
 καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ
 παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ
 ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ
 πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινήν
 καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Δόξα...

Οὐ κρύπτω σου, τὸν βυθὸν τοῦ

ἐλέους, καὶ τὴν βρῦσιν τῶν ἀπείρων
θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον
ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου
Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ
βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Καὶ νῦν...

Ἐκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με ζάλαι,
ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ
τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν,
κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων·
ἀλλ' εὐροίμι σε βοηθόν, καὶ διώκτην
καὶ ρύστην Πανάχραντε.

**Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς
δούλους σου, Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ
καταφεύγομεν,
ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.**

**Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα,
δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.**

Κύριε ἐλέησον (3)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης της ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (3)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν των δούλων
του Θεοῦ, πάντων των εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, των
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τη (κῶνη, πόλη) ταύτη, των
ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν
καὶ ἀφειρωτῶν του ἁγίου ναοῦ
τούτου.

Κύριε ἐλέησον (3)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ των δούλων του
Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε,

μεισιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε.

Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων

φωνάς,

ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἢ προστατεύουσα αἰεί,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.**

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

Στίχ. Ἦκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ
 λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
 σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
 κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
 γενεᾷ μνησθήσομαι.

Καὶ ὑπὲρ του καταξιωθῆναι ἡμᾶς της
 ἀκροάσεως του ἁγίου Εὐαγγελίου,
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοῖ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
 Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
 εἰς κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὄνόματι
 Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν
 οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή,
 καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ
 παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ
 Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ
 Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν
 διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε,
 οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην
 με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ
 ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα,
 Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ
 πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ
 τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις
 οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα,
 ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου
 εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ
 βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὐς
 ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε,
 μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Δόξα... Ἦχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν
Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νύν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
άνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Μὴ καταπιστεύσης με,
άνθρωπίνη προστασία,
Παναγία δέσποινα,
ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου·
θλίψις γὰρ ἔχει με,
φέρειν οὐ δύναμαι,
τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα,
σκέπην οὐ κέκτημαι,
οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος,
πάντοθεν πολεμούμενος,
καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου·
Δέσποινα τοῦ κόσμου,
ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν,
μή μου παρίδης τὴν δέησιν,
τὸ συμφέρον ποίησον.

Ἔτερα Θεοτοκία

Οὐδείς προστρέχων ἐπὶ σοί,
κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται,
ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε,
ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρημα,
πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων,
ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων
ὑπάρχουσα,
Θεοτόκε Παρθένε,
σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν
πολεμουμένων ἢ εἰρήνη,
τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη,
ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου·
ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει
καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ
Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ
κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς
παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ

Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ
 πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν
 ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων
 Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν
 Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
 τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ
 Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,
 πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου
 τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας,
 Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμουθοῦντος,
 καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν
 θαυματουργῶν· τῶν ἀγίων ἐνδόξων
 μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ
 Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ
 Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ
 Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ
 Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ
 θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων
 Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν
 ἀγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων
 Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
 Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
 Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων,
 τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
 ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
 Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν
 Ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε
 Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν

ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ
φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,
κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως,
καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον
βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Φῶς ἢ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα
με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον
σύ, φωτὸς οὔσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν
καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ
ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε,
γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης
βοηθείας, ἀβοήθητων δύναμις, καὶ
ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Δόξα...

Ἄλλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε

καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν
 σῶν, μεγάλων χαρισμάτων ἀλλ' ὡς τῆς
 σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου
 θαυμάτων!

Καὶ νῦν...

Βλέψον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ
 ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ
 δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ
 κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με
 λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

Ὡδὴ η'

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν
 βάτῳ πυρί το τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ
 Μωυσῆ μυστήριον γνωρίσαντα,
 Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα ἔλεους σου Παρθένε,
 μὴ παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με
 σάλῳ, βιοτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου
 μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ,
 κακώσεσι τοῦ βίου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι,
 εὐροσάν με Ἄγνη, καὶ συμφοραὶ τοῦ
 βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν
 ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ
 ἀντιλαβοῦ μου, τῆ κραταιᾷ σου
 σκέπῃ.

Δόξα...

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν
ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην,
καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν,
καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ
προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε
θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε
χρυσὴ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστος,
χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ
μητέρων, ὠράϊσμα καὶ κλέος.

ᾠδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
ᾧφθη τοῖς ἄνθρωποις σωματικῶς, καὶ
ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα
τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε,
Ἄγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἄγνη; ποῦ
προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι;
ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω
καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν;
ποῖον ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ
μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι,
καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν,
μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν

βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν
 ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν
 τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε
 τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς
 ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα...

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ
 γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν
 πολλήν, δύναμίν σου ὁμολογῶ καὶ τὰς
 εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς
 ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῆ τε καὶ
 καρδία, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσση
 πάντοτε.

Καὶ νῦν...

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ
 κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ
 στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς
 ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον·
 δύνασαι γάρ πάντα ὡς πανσθενοῦς,
 Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι
 μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν
 ταπείνωσιν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ
καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν,
τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου,
ὕμνοις τιμήσωμεν.**

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ
τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς
σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς
ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

**Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ,
δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν
ικετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου
γενοῦ μεσίτρια.**

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδὴν, νῦν
τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς,
μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ
οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

**Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ
προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν
σεπτὴν, τὴν ιστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ
ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν
Ὁδηγήτριαν.**

Μεγαλυνάρια του Αγίου του Ναού.**Του Αγίου Νικολάου.**

Ὅρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν,
 πεινῶντων τροφέα, πενομένων τε
 πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ρύστην,
 πλεόντων τε σωτήρα, κεκτήμεθα
 παμμάκαρ, Σοφὲ Νικόλαε.

Του Ι. Ν. Προφήτου Ηλία Κόρμπι.**Προφήτου Ηλία.**

Ζήλω οὐρανίῳ πυρποληθεῖς, φλέγεις
 τὴν ἀπάτην, ὡς πυρίπνους καὶ ζηλωτῆς·
 ὄθεν ἀνυψώθης ἐν ἄρματι πυρίνῳ, ὃ
 Ἡλιοῦ Προφήτα, πρὸς βίον ἄφθαρτον.

Αγίου Διονυσίου Αεροπαγίτου.

Πρῶτος Ἀθηναίων Ἀρχιερεὺς, πρῶτος τε
 καὶ μάρτυς γεγονέναι ἀξιωθεῖς, ὑπὲρ
 ἡμῶν ἀπάντων ποιοῦ σὴν ἱκεσίαν Θεῶ,
 θερμαῖς λιταῖς σου, ὃ Διονύσιε.

Αγίας Βαρβάρας.

Πατέρα λιποῦσα τὸν δυσσεβῆ, ἐδείχθης
 θυγάτηρ, Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ
 οὔ προθύμως, ἀθλήσασα Βαρβάρα,
 λυτροῦσαι πάσης νόσου, τοὺς
 προσιόντας σοι.

Αγίας Ξενίας.

Τοὺς ἀσπαζομένους πανευλαβῶς,
 Μάρτυς στεφηφόρε, τὴν Εἰκόνα σου τὴν
 σεπτὴν, νόσων τῆς καρδίας καὶ νεύρων

ταῖς λιταῖς σου, καὶ σεληνιασμοῦ τε,
Ξενία, φύλαξον.

Του Αγίου της ημέρας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

**Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ
βοήσωμεν·”Ἠγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου
εὐφροσύνης, ἄνειςιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.**

Δόξα Καὶ νῦν ..

**Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ
βοήσωμεν·”Ἠγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου
εὐφροσύνης, ἄνειςιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. (3). Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι
Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ
τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως
γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,**

Μητροπόλει, Ἐνορία και Πόλει ταύτη εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου
 τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ
 Ἁγίου τῆς ἡμέρας,) καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
 Θεός.

Ἐξαποστειλάρια της Θεοτόκου.
Ἦχος γ' Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων,
 συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ
 χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ,
 Υἱὲ καὶ Θεέ μου, **παράλαβέ μου τὸ**
πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν
θλιβομένων ἢ χαρά, χριστιανῶν ἢ
προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων
βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν
φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξη τὰς
πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων,
παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι
ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε
θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως,

ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς αὐγουστοῦ
2023.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Ἦχος βαρύς.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ

**Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἄγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ

στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ β')**.

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·
ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἔλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
 Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
 ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ

τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ')
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')
Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

οὐκ ὄφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμός 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς

ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
 θέλημα αὐτοῦ·
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
 αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

έν παντί τόπω τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ένώτισαι τὴν δέησίν μου έν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου έν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ένώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
έταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
έκάθισέ με έν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, έν
έμοι έταράχθη ἡ καρδία μου.
έμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, έμελέτησα
έν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, έν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου έμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, έξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' έμοῦ, καὶ
ὀμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, έν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·

καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ

σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
 Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
 ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
 καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
 Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ
βοήσωμεν· Ἦγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου
εὐφροσύνης, ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.

Δόξα Καὶ νῦν ..

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ
βοήσωμεν· Ἦγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου
εὐφροσύνης, ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ

Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.

Ὁ διάκονος:

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς
πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε
μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ**

ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν, τοῦ
δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις τὰ
αὐτοῦ μεγαλεία, ἐν οἷς ὡς Θεός
ἐκλάμψας κόσμον εφώτισεν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς
πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε
μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν, τοῦ
δοξάσαι ἀξίως, ἄσμασι θεηγόροις τὰ
αὐτοῦ μεγαλεία, ἐν οἷς ὡς Θεός
ἐκλάμψας κόσμον εφώτισεν.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Ἦχος α'. Τὸν
τάφον σου Σωτήρ.**

**Ἐν ὄρει τῷ Θαβώρ συνανέλθωμεν
πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ
τοῖς προκρίτοις, νοῖ καὶ κατίδωμεν τὴν
αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν
τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν
δί ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν τὴν
αἰώνιον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Ἐν ὄρει τῷ Θαβώρ συνανέλθωμεν
πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ
τοῖς προκρίτοις, νοῖ καὶ κατίδωμεν τὴν
αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν
τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν
δί ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν τὴν
αἰώνιον.**

Ψαλμός 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

KANONEΣ.**Κανὼν Προεόρτιος, οὗ Ἀκροστιχίς ἡ Ἀλφάβητος. Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ὁ Εἰρμός.**

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῆ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γάρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνῶσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστός, καὶ δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ, τῆ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλία. **Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.**

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

**Ἰωσήφ. Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων
Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως,
τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου
διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη· διὰ τοῦτό σε
πίστει γεραίρομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκί
παθόντος ἐξεικόνισας, τῇ σαρκί σου
Παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς
κατηξίωσαι.

Δόξα ...

Κράτος παρανομούντων, κρατυνθεὶς τῷ
Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους
Κυρίου, παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ
κυήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν
πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τῆς Προεόρτης Ἦχος
δ' Τους σοὺς ὑμνολόγους. Ὁ Εἰρμὸς
Τους σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ὡς
ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον

συγκροτήσαντας πνευματικόν,
στερέωσον· καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης
μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ᾗ τὸ τῆς
Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς
Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν
θεάσασθαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ἐν ὄρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ
ἥλιος Χριστός, καὶ τὸν ἐξ ὕψους
λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί,
οἷ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι,
προερτάσωμεν σήμερον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα
πάρεστι Χριστός, ἅπερ δεικνύων
πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν
ἐαυτῷ ἠυδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν
ἀστράπτουσαν.

**Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰησους πλ. δ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν
Θεὸν ἄνακτα, Μάρτυς σοφέ, σάρκα
εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἱερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαυτούμενος
 ἄνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς
 Παρθένου, προσενήνεξαι ἄνθρακι.

Δόξα ...

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος
 Ἔνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθεΐας,
 ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σέ κινῶ ἀγνή
 Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με,
διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἰρμὸς

**«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν
 προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ τὸ φῶς,
 τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ
 πνεῦμά μου».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον
Λόγον.**

**Ἐναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν
τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ
φεισάμενος σαρκός, αἰκίζομένης
σφοδρῶς, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν
οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς
δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε· διὸ
ικέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Προεόρτιον Ἦχος
δ' Ἐπεφάνης σήμερον.**

**Ἐπεφάνη ἤστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ
τῆς δόξης Ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος
αὐγὰς, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνερχόμενος, οὗ
τὴν φωσφόρον, τιμήσωμεν ἔλευσιν.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τῆς Προεόρτης Ἦχος
δ' Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.**

**Ἡ οὐράνιος χορεία, τοῖς γηΐνοις
συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ
Φωτοδότου ἐπίλαμψιν, ἣν ἀσυγκρίτως
ἀστράψει ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν
μορφὴν, ἐν Θαβῶρ ὡς ηὐδόκησε.**

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ τοῖς ἀνθρώποις

ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον
 μυστικῶς κατεφώτισας, ἔξαστραπτούση
 δὲ δόξα τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας ἐν
 τῷ Θαβώρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ἰησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον
 ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ Θεοῦ
 Πάθους, σὺ δὲ Σωτήρ, πρὸ τοῦ Τιμίου
 Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυσας τοῦ ἡλίου,
 αὐγῆ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

**Κανὼν β', Ὡδὴ δ', τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ἰἤχος πλ. δ' Εἰσακήκοα Κύριε.**

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενος, τὸν τῆς
 ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως
 πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀδιστάκτῳ πίστει
 ἠύτομόλησας.

Ἐν Κυρίῳ Σωτήρῳ σου, Μάρτυς
 ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους
 τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδεῖαν σὺ
 λελόγισαι.

Ἐπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν
 κατολισθήσαντος, Ἀθλοφόρε
 καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις
 ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὠφθης ἐν πολέμοις
 ἀγωνιζόμενος, ὑπελθὼν δὲ τὸ
 Μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους

έξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον

Ἴσοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν
Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὃν ἰκεύτευε
σωθῆναί με, **Παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῆς Προεόρτης Ἦχος
δ' Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.**

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς
ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται
πρὸς ὄρος, μύστας προκρίτους
συνεπαγόμενος οἷς ἐν ἀπροσίτῳ
καλλονῇ, λάμπας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει
τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς
φαιδρότερον· ἄνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ
ὄρος· ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ
φωτί, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξη τῆς
Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς
Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμπας ὑπὲρ
αἴγλην τῷ προσώπῳ, τῷ στολισμῷ δὲ τῶν
ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς
ὥσπερ χιών, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς
ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ε', τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἦχος πλ. δ' Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι
Κύριε.**

**Γνησίως προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ
Δεσπότη σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς
πονηρίας Εὐσίγνιε.**

**Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας,
θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν
οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.**

**Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος Μάρτυς
γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ
ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.**

Θεοτοκίον

**Ὁ λόγος ἐν τῇ νηδύϊ σου Ἄχραντε
σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος,
παθῶν τὸν κόσμον ρυόμενος.**

Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῆς Προεόρτης Ἰἤχος δ' Τὴν Θεῖαν ταύτην.

**Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαράς, τοῖς
φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος
Χριστός, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ
βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.**

**Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν,
οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, νόμου
καὶ Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν
ἀρχηγούς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων,
προσμαρτυρεῖται Θεός.**

**Ὁ λύχνος φᾶναι νῦν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν
αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς θεϊκῆς**

ἀστραπῆς, οὐ πρὸς τὴν λάμψιν
ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου,
αὐτοῦ γηθόμενος.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ς', τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰἠχος πλ. δ' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ**

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν
ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ
νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ
στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῆ τοῦ
Σταυροῦ, συμμαχία τὰ τούτου
στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς
Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ
φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ,
καθυποβάλλουσι μάρτυς Εὐσίγνιε, ἀλλ'
ἤττηνται τῆ παρὰ σοῦ, ἀηττήτῳ ἐνστάσει
πανόλβιε.

Οἱ χεῖμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς,
θολερούς, τῆς ἀνομίας χειμάρρους, καὶ
ποταμούς, αθεΐας δολίου, καὶ πονηρὰ
ἀπεξήραναν ρεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς
πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος
ᾧφθησαν.

Θεοτοκίον

Ξηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῆ ἐν σοὶ
ἀναβλαστήσει τοῦ λόγου, Μήτηρ ἀγνή,
ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς
ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον

τῶν ἀρετῶν, τὰ ὠραῖα Παρθένε
βλαστήματα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι
κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ
μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς,
Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Κοντάκιον Προεόρτιον Ἰῆχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον.**

**Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ
βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει
θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα·
Μεταμορφοῦται Χριστός, σῶζων
ἅπαντας.**

**Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Ἰῆχος πλ. δ' Ὡς
ἀπαρχὰς ἡ Ἰῆχος δ'.**

**Ὡς εὐσεβείας μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ
θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει
δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους
σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου,
ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ
ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον
Πολυέλεε.**

Ὁ Οἶκος.

**Ὁ χορὸς τῶν πιστῶν συναγάλλεται,
Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες,
Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ ἄρχοντες, ξένοι,
δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς
θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε, ἡ
σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ
πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύονται, καὶ Θεὸν
ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες, αἷς αὐτοῦ
ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον
Πολυέλεε.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆ Ε΄ τοῦ μηνός Αυγούστου, προεόρτια
τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Εὐσιγνίου.**

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τομῆς μέχρι κράζοντα, Χριστὸς μοι
σέβας.

Πέμπτη Εὐσιγνίιο κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες
καὶ αὐτάδελφοι, Καττίδιος καὶ
Καπτιδιανός, λιθοβολιθέντες
τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Βουνοὺς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε,
Δι' ὧν ἀνῆλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ
τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.**

Στίχοι.

Νόννη θανούση τῆ καλῆ καλὸς γόνος,
Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ
Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,
Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος,
Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.**

Στίχοι.

Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θῦμα καινὸν ἐκ
ξίφους.

**Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**«Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν
οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ
λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας».**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
 δούλης αὐτοῦ· ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
 ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
 φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
 καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
 ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
 ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
 κενοὺς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν
οὐράνιον παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν
ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Τοῖς
 μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

**Θωρακισθεὶς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ
 πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν
 ἀθέων τυράννων, καὶ ἦρας νίκης
 βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας,
 Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν νῦν τῇ
 Τριάδι, παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλοις
 πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν
 δεόμενος τῶν τιμώντων σε πόθῳ.**

**Θεοτοκίον Ἦχος β' Τοῖς μαθηταῖς
 συνέλθωμεν.**

**Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου,
 τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους
 σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ
 Θαβὼρ ἀνελθόντες, καὶ Μωϋσεῖ Ἠλίᾳ τε,**

Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις
 συμμετασχεῖν, θεϊκῆς ἐλλάμπεως
 ἀπροσίτου, ἀξιοθῆναι σπεύσωμεν, φῶς
 φωτὶ προσλαβόντες.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
 πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
 αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
 Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
 καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
 εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
 καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
 οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
 καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
 καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
 αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
 καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ

πετεινά πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι
μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ
αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν

πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ,

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν** τὴν ἐωθινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
 Σοί, Κύριε.**

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
 τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
 σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
 σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
 καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
 ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
 ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
 ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς
ἐορτῆς. Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων
ταγμάτων.**

Τῆς παναγίας ἐνδόξου

**Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν
ποιοῦντες, τῆ παρούση ἡμέρα, Χριστὸν
δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς
Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ
ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.**

**Στίχ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.**

**Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν
παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει,
κατίδωμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς,
προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς
ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ
ἄνθρώπινον.**

**Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
σου πορεύονται.**

**Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ἡ προεόρτιος, μεθ'
ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς
συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας, καὶ τῶν
αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ,
φωνῆς δὲ θείας λαλούσης· Οὗτός ἐστιν,
ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
πλ. α'.**

**Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν
καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν
τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας
ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης καὶ ἄφλεκτος
οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς
σου, μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς τοῦ σοῦ φωτισμοῦ
ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σέ εἰς τοὺς
αἰῶνας.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,**

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

**Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
 προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς
 πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ
 βοήσωμεν· Ἡγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου
 εὐφροσύνης, ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
 Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
 ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.**

Ὁ διάκονος:

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
 ἐὰν δὲ θὰ γίνῃ ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
 αὐτῶν.**

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.
Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:1-25, 2:1-10.

Πέτρος, Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας
καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
πατρός, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς
ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-σοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ
τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεν νήσας ἡμᾶς
εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν
ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον,
τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς
ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ
πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν
ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ
ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί,
λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα
τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως
πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολ-
λυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου
εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ
εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες,

πι- στεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶ
 ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένη,
 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν,
 σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ ἧς σωτηρίας
 ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται οἱ
 περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος
 προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ
 ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς
 Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρούμενον τὰ
 εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα
 δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς,
 ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη
 ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν
 Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ’
 οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι
 παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς
 ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες,
 τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν
 χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς
 τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς
 πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις,
 ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καὶ
 αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ
 γενήθητε· διότι γέγραπται Ἅγιοι γίνεσθε,
 ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. καὶ εἰ Πατέρα
 ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως
 κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν
 φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον
 ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς,
 ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς
 ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς

πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς
 ἄμνοῦ ἁμώμου καὶ ἁσπίλου Χριστοῦ,
 προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς
 κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων
 τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ
 πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
 ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς
 Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ
 ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς
 φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς
 καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·
 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς
 φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου
 ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα·
 διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα
 δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου·
 ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
 ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν
 αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ
 εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν
 πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ
 ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας
 καταλαλιάς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ
 λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε,
 ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν,
 εἵπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.
 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα,
 ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον,
 παρὰ δὲ Θεῶ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ
 αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος

πνευματικός, ιεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι
 πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ
 Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι περιέχει ἐν
 τῇ Γραφῇ· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον
 ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ
 πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνηθῆ·
 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν,
 ἀπειθοῦσι δὲ λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς
 κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκόμματος
 καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσι
 τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.
 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον
 ιεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς
 περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς
 ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
 καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ
 φῶς· οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ,
 οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἁγίων.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Θ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ιε΄ 32 – 39.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. ³³ καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; ³⁴ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. ³⁵ καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. ³⁶ καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. ³⁷ καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις. ³⁸ οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. ³⁹ Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν** πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς** ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,

ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
 ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
 προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰσακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
 ἀγίου(τῆς ἡμέρας), οὔ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Ἄμήν.**

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς αὐγουστοῦ
2023.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Ἦχος βαρύς.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου,
ὑψίστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.
Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντιφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ,
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθησεται.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ
Κύριος.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Δόξα. Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντιφωνον Γ'

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουΐα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἐξομολογησεί, καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἴσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν Ἦχος β'

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

**Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ
βοήσωμεν· Ἠγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου
εὐφροσύνης, ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ
ἀπαστρέψαι τὴν ὠραιότητα.**

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Προεόρτιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ
βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει
θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα·
Μεταμορφοῦται Χριστός, σώζων
ἅπαντας.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,**

ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν.**

**Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.**

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.
Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ
Ἀνάγνωσμα 1:1-25, 2:1-10.

Πέτρος, Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
 Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας
 καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
 πατρός, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς
 ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-σοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ
 τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεν νήσας ἡμᾶς
 εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν
 ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον,
 τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς
 ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ
 πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν
 ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ
 ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί,
 λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα
 τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως
 πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολ-
 λυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου
 εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν
 ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ
 εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες,
 πι-στεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶ
 ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένη,
 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν,

σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ ἧς σωτηρίας
ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρέυνησαν Προφῆται οἱ
περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος
προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ
ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς
Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρούμενον τὰ
εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα
δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς,
ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη
ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν
Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ’
οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι
παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς
ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες,
τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν
χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς
τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς
πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις,
ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καὶ
αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ
γενήθητε· διότι γέγραπται Ἅγιοι γίνεσθε,
ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. καὶ εἰ Πατέρα
ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως
κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν
φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον
ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς,
ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς
ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς
πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς
ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ,
προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς

κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων
 τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ
 πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
 ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς
 Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ
 ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς
 φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς
 καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·
 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς
 φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου
 ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα·
 διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα
 δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου·
 ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
 ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν
 αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ
 εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν
 πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ
 ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας
 καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ
 λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε,
 ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν,
 εἵπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.
 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα,
 ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον,
 παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ
 αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος
 πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι
 πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ
 Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι περιέχει ἐν

τῆ Γραφῆ· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον
 ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ
 πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῆ·
 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν,
 ἀπειθοῦσι δὲ λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς
 κεφαλὴν γωνίας καὶ Λίθος προσκόμματος
 καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσι
 τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.
 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον
 ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς
 περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς
 ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
 καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ
 φῶς· οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ,
 οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἁγίων.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Θ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ιε΄ 32 – 39.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. ³³ καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; ³⁴ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. ³⁵ καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. ³⁶ καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. ³⁷ καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. ³⁸ οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. ³⁹ Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
 δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
 παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
 οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἑλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἑλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῆ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν τρισάγιον**

ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν

ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνοῦμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
 πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
 εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
 κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγόντα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
 Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης**

**σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς

Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον,
ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι

ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδία, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερόν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
Σοι Κύριε.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν ἦχος πλ.δ'.

**Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς
εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούια.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β'.

**Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ήμῶν αινέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ήξίωσας ήμᾶς μετασχεῖν τῶν
άγιων μυστηρίων Σου. στήριξον ήμᾶς ἐν
τῷ σῷ άγιασμῷ ὅλην τήν ήμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. **Άλληλουϊα,
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.**

**Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό
τοῦ νῦν, καί ἕως τοῦ αιῶνος (ἐκ γ').**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ήμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί
παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων άσωμάτων·
ίκεσίαις τοῦ τιμίου καί ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καί βαπτιστοῦ
Ίωάννου· τῶν άγιων, ἐνδόξων καί
πανευφήμων άποστόλων, τῶν άγιων
ἐνδόξων καί καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καί θεοφόρων πατέρων ήμῶν· τοῦ
άγίου **(τοῦ ναοῦ)**· τῶν άγιων καί δικαίων
θεοπατόρων Ίωακειμ καί Άννης· τοῦ
άγίου **(τῆς ήμέρας)**, οὔ καί τήν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καί πάντων τῶν άγιων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.